

حضور حداکثری

چگونه مشارکت بیشتری جلب کنیم

طاهره ملک‌زاده
مدیر دبستان

وضعیت متفاوت‌تر از همیشه و برای بعضی عجیب و باورنکردنی بود. حضور برخی از معلمان پیشکسوت و همراهی سایر معلمان تعجب همه را برانگیخته بود. در واقع اعتقاد من به مدیریت مشارکتی و پافشاری بر مشارکت همه‌ی معلمان، به‌ویژه با سابقه‌ها، کار خودش را کرد. حضور همکاران در فعالیت‌های کیفی باعث شد چالش با خانم ایزدی به‌طور کلی به فراموشی سپرده شود. البته از رفتار صبورانه‌ی خانم ایزدی هم باید گفت که در مشارکتی شدن فضا کمک فراوانی کرد. حسن دیگری که برگزاری این کارگاه داشت، برطرف‌شدن سوءظن‌ها، حتی از طرف خانم ایزدی، بود. خود خانم ایزدی با وجود تمام محبوبیتی که برای من داشت، باید متوجه می‌شد همه‌ی همکاران برای من در یک جایگاه قرار دارند. چند روزی بعد از برگزاری کارگاه و با توجه به اینکه اوضاع مدرسه و همکاران تا حدودی

آرامش خاطر داشته باشند. تصمیم گرفتم برای رفع مشکل، دست‌به‌اقدامی بزنم و در آن از حضور حداکثری معلمان بهره ببرم. بهترین روش تشکیل کارگاهی آموزشی بود. از نظر من در مدرسه‌ی مطلوب، عمده‌ی فعالیت‌ها به‌روش درس‌پژوهی یا کارگاهی انجام می‌شوند. خود من سعی می‌کنم برای اداره‌ی این کارگاه‌ها عمدتاً از حضور معلمان با سابقه‌ی بالا استفاده کنم. ذهنم به‌سمت همکاران با سابقه رفت و چند نفر از معلمان را که می‌توانستند در این مهم مرا یاری کنند، به دفتر خواستم. موضوع را برایشان توضیح دادم. در ابتدا برای همکاری و مشارکت مقاومت کردند، ولی به‌مرور با توضیحات بنده متقاعد شدند و پذیرفتند. روز موعود فرا رسید و اعلان مربوط به کارگاه با درج مشخصات، نام مدرس و نام همکاران همیار در گروه شبکه‌ی اجتماعی مدرسه پخش شد.

وجود خانم ایزدی با تمام محاسنی که داشت، حساسیت معلم‌ها را نسبت به ایشان برانگیخته بود. شاید رفتار من نیز عاملی بود که این جبهه‌گیری را بیشتر می‌کرد. از این‌رو، باید کاری می‌کردم تا باعث ایجاد همدلی میان معلمان مدرسه شود. باید به همه نشان می‌دادم مدرسه‌ی مطلوب مدرسه‌ای است که با مشارکت حداکثری معلمان در مسیر اجرای فعالیت‌ها و پیشبرد اهدافش قدم بر می‌دارد. مدیریت در مدرسه‌ی ابتدایی به مراتب سخت‌تر از دوره‌های دیگر تحصیلی است. در این دوره، مدیر مدرسه باید به‌مثابه‌ی مادر خانواده عمل کند و همه‌ی معلمان را مانند فرزندان یا خواهران و برادران خود ببیند. مدیر مدرسه باید طوری عمل کند که هم‌زمان همه‌ی معلمان رضایتی نسبی و

آرام شده بود، تلفن داخلی دفترم به صدا درآمد. نماینده‌ی معلمان بود که بعد از سلام و احوال‌پرسی گفت: «خانم برازنده، اگر امکان دارد چند دقیقه‌ای به دفتر معلمان تشریف بیاورید تا در مورد موضوعی با کمک هم تصمیم بگیریم.»

زنگ تفریح در دفتر همکاران حاضر شدم. خانم موقر، نماینده‌ی معلمان، در خصوص برنامه‌ریزی برای روز معلم و گرامیداشت معلمان پیشکسوت صحبت کرد. پیشنهادهایی هم که همکاران برای بزرگداشت هر چه بهتر روز معلم داشتند، مطرح شد.

از اینکه مشارکت دادن همکاران در اداره‌ی امور مدرسه نتیجه داده بود، خوش‌حالی و شغف و صف‌ناپذیری سراسر وجودم را فراگرفت. ابتدا با تشویق و تقدیر از همه وارد بحث شدم. از وحدت نظر و وحدت رویه‌ی همکاران و معلمان در مورد اجرای برنامه‌های مدرسه و همسویبودن آن‌ها با مدیر و کارکنان مدرسه سپاسگزاری کردم. از اینکه به اهداف گروه‌های رسمی و غیررسمی اذعان دارند و سعی می‌کنند مرا یاری دهند، خوش حال شدم و به آن‌ها قول دادم از گروه‌های رسمی بیشتر استفاده کنم و از دیدگاه‌های گروه‌های غیررسمی هم که دنبال تخریب نیستند، بهره ببرم.

در پایان برای اهمیت دادن به حرف معلمان، تصمیم گرفتیم با مشارکت همه‌ی کارکنان و آموزگاران مدرسه، در شورای آموزگاران به موضوع مهم روز معلم و چگونگی باشکوه‌تر برگزار کردن مراسم این روز بپردازیم. به نظرم مراسم هفته‌ی معلم امسال متفاوت‌ترین مراسمی خواهد بود که در تمامی سال‌های مدیریتی‌ام داشته‌ام؛ مراسمی مبتنی بر تصمیم‌گیری گروهی برای گروه.

گزیده‌ای از اسناد برنامه‌ی درسی ملی

رویکرد و جهت‌گیری کلی سند برنامه‌ی درسی ملی، در بند هفتم، در توضیح نقش مدیر، تأکید می‌کند: «با برقراری روابط صحیح، سازنده و پویا، امکان درک و اصلاح مداوم موقعیت را برای کلیه‌ی عوامل (کارکنان و خانواده‌ها) و دستیابی به سازمان یادگیرنده فراهم می‌کند.»

آموزشی
ابتدایی

فروردین‌ماه

دوره‌ی بیست و پنجم

شماره‌ی ۱۴۰۱۷

